

31992R1247

1992 5 19

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 136/1

TARYBOS REGLAMENTAS (EEB) Nr. 1247/92

1992 m. balandžio 30 d.

iš dalies keičiantis Reglamentą (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 51 ir 235 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą, parengtą pasitarus su Darbuotojų migrantų socialinės apsaugos administracine komisija ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

kadangi būtina iš dalies pakeisti Reglamentą (EEB) Nr. 1408/71 ⁽⁴⁾, atnaujintą Reglamentu (EEB) Nr. 2001/83 ⁽⁵⁾, su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 2195/91 ⁽⁶⁾;

kadangi būtina išplėsti Reglamente (EEB) Nr. 1408/71 pateiktą sąvokos „šeimos narys“ apibrėžimą, kad jis atitiktų Teisingumo Teismo precedentų teisėje pateiktą to apibrėžimo išaiškinimą;

kadangi taip pat būtina atsižvelgti į Teisingumo Teismo precedentų teisę, kurioje tvirtinama, kad nacionalinės teisės aktų nustatytas tam tikras išmokas, paisant asmenų, kuriems taikomi tie teisės aktai, grupės, tų teisės aktų tikslų ir taikymo būdų, galima priskirti ir socialinės apsaugos, ir socialinės paramos kategorijoms;

kadangi Teisingumo Teismas nurodė, kad tam tikromis savo ypatybėmis teisės aktai, pagal kuriuos skiriamos tos išmokos, yra panašūs į socialinę paramą tuo, jog poreikis yra pagrindinis jų įgyvendinimo kriterijus ir jog teisės suteikimo sąlygos nėra grindžiamos darbo pagal darbo sutartį arba įmokų mokėjimo laikotarpių sumavimu, nors kitomis ypatybėmis jie mažai skiriasi nuo socialinės apsaugos dėl to, kad toliau nustatytų išmokų skyrimo būdai trūksta veiksmų laisvės ir kad tie teisės aktai gavėjams suteikia teisiškai apibrėžtą padėtį;

kadangi Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 taikymo sritis pagal jo 4 straipsnio 4 dalį neapima socialinės paramos sistemų;

kadangi nurodytos sąlygos ir jų taikymo metodai yra tokie, kad derinimo sistema, kuri skiriasi nuo šiuo metu nustatytosios Reglamente (EEB) Nr. 1408/71 ir kuri atsižvelgia į specialias atitinkamų išmokų ypatybes, turėtų būti įtraukta į tą reglamentą siekiant apginti darbuotojų migrantų interesus pagal Sutarties 51 straipsnio nuostatas;

kadangi asmenims, kuriems taikomas Reglamentas (EEB) Nr. 1408/71, tos išmokos turėtų būti skiriamos tik pagal atitinkamo asmens arba jo ar jos šeimos narių šalies, kurioje gyvenama, teisės aktus sumuojant, jeigu būtina, visose valstybėse narėse įgytus gyvenimo laikotarpius ir nediskriminuojant dėl pilietybės;

kadangi vis dėlto būtina užtikrinti, kad Reglamentu (EEB) Nr. 1408/71 nustatyta esama derinimo sistema tebebūtų taikoma išmokoms, kurios nepriskiriamos nurodytomis specialios kategorijos išmokoms arba kurios aiškiai neįtrauktos į to reglamento priedą; kadangi šiam tikslui yra reikalingas naujas priedas,

⁽¹⁾ OL C 240, 1985 9 21, p. 6.

⁽²⁾ OL C 343, 1985 12 31, p. 111.

⁽³⁾ OL C 344, 1985 12 31, p. 2.

⁽⁴⁾ OL L 149, 1971 7 5, p. 2.

⁽⁵⁾ OL L 230, 1983 8 22, p. 6.

⁽⁶⁾ OL L 206, 1991 7 29, p. 2.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EEB) Nr. 1408/71 šiuo reglamentu iš dalies keičiamas taip:

1. 1 straipsnyje:

- a) f punktas tampa f punkto i papunkčiu ir toliau pateiktas tekstas įterpiamas kaip f punkto ii papunktis:

„ii) tačiau jeigu atitinkamos išmokos yra išmokos neįgaliesiems asmenims, skiriamos pagal valstybės narės teisės aktus visiems tos valstybės piliečiams, kurie atitinka nustatytas sąlygas, sąvoka „šeimos narys“ reiškia bent pagal darbo sutartį dirbančio asmens arba savarankiškai dirbančio asmens sutuoktinį ir šio asmens vaikus, kurie yra nepilnamečiai arba šio asmens išlaikomi“;

- b) prie j punkto pirmos pastraipos prirašomi šie žodžiai:

„arba su tomis specialiomis neįmokinėmis išmokomis, kurioms taikoma 4 straipsnio 2a dalis“;

2. 4 straipsnyje įterpiamos šios dalys:

„2a. Šis reglamentas taip pat taikomas specialioms neįmokinėmis išmokoms, mokamoms pagal teisės aktus ar sistemas, kitas nei tos, kurios nurodytos 1 dalyje arba neįtraukiamos pagal 4 dalies nuostatas, jeigu tokios išmokos yra numatytos:

- a) teikti papildomą, pakeičiantį ar pagalbinį draudimą nuo rizikos, kurią apima 1 dalies a–h punktuose nurodytos socialinės apsaugos sritys arba

- b) tik kaip speciali neįgaliųjų asmenų apsauga.

2b. Šis reglamentas netaikomas valstybės narės teisės aktų nuostatoms dėl specialių neįmokinėjų išmokų, nurodytoms II priedo III skirsnyje, kurios galioja tik jos teritorijos daliai“.

3. 5 straipsnis pakeičiamas taip:

„5 straipsnis

Valstybių narių pranešimai apie šio reglamento taikymo sritis

Valstybės narės apie 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytus specialius teisės aktus ir specialias sistemas, 4 straipsnio 2a dalyje nurodytas specialias neįmokines išmokas, 50 straipsnyje nurodytas minimalias išmokas bei 77 ir 78 straipsniuose nurodytas išmokas turi pranešti ir paskelbti pagal 97 straipsnio nuostatas.“

4. Įterpiamas šis straipsnis:

„10a straipsnis

Specialios neįmokinės išmokos

1. Nepaisant 10 straipsnio ir III antraštinės dalies nuostatų, asmenims, kuriems taikomas šis reglamentas, 4 straipsnio 2a dalyje nurodytos specialios neįmokinės išmokos pinigais mokamos tikrai valstybės narės, kurioje jie gyvena, teritorijoje pagal tos valstybės teisės aktus, su sąlyga, kad tokios išmokos yra išvardytos IIa priede. Tokias išmokas moka ir jų išlaidas padengia gyvenamosios vietos įstaiga.

2. Valstybės narės, kurios teisės aktais nustatyta, kad teisė gauti 1 dalyje nurodytas išmokas priklauso nuo įgytų darbo pagal darbo sutartį laikotarpių, savarankiško darbo laikotarpių ar gyvenimo laikotarpių, įstaiga įskaito reikiamos trukmės darbo pagal darbo sutartį laikotarpius, savarankiško darbo laikotarpius ar gyvenimo laikotarpius, įgytus bet kurios kitos valstybės narės teritorijoje, tartum jie būtų įgyti pirmosios valstybės narės teritorijoje.

3. Jeigu pagal vienos valstybės narės teisės aktus teisė gauti 1 dalyje nurodytą, bet skiriamą kaip priedą, išmoką priklauso nuo 4 straipsnio 1 dalies a–h punktuose išvardintų išmokų gavimo ir jokia tokia išmoka pagal tuos teisės aktus nemo-kama, tai bet kuri analogiška išmoka, mokama pagal bet kurios kitos valstybės narės teisės aktus, teisės gauti minėtą priedą tikslu laikoma išmoka, mokama pagal pirmosios valstybės narės teisės aktus.

4. Jeigu pagal valstybės narės teisės aktus 1 dalyje nurodytų neįgalumo ar invalidumo išmokų mokėjimas priklauso nuo sąlygos, kad negalia ar invalidumas pirmą kartą turi būti nustatytas tos valstybės narės teritorijoje, tai ši sąlyga laikoma įvykdyta, jeigu pirmą kartą tokia diagnozė buvo nustatyta kitos valstybės narės teritorijoje.“

5. II priedas papildomas taip:

„III. Specialios neįmokinės išmokos, kaip apibrėžta 4 straipsnio 2b dalyje, kurioms netaikomas šis reglamentas

A. BELGIJA

Nėra.

B. DANIJA

Nėra.

C. VOKIETIJA	G. AIRIJA
a) Išmokos pagal <i>Länder</i> žemių teisės aktus, skirtos neįgaliesiems asmenims ir ypač akliesiems.	Nėra.
b) Socialinis priedas pagal 1990 m. birželio 28 d. pensijų sulyginimo įstatymą.	H. ITALIJA
D. ISPANIJA	Nėra.
Nėra.	I. LIUKSEMBURGAS
E. PRANCŪZIJA	Nėra.
Nėra.	J. NYDERLANDAI
F. GRAIKIJA	Nėra.
Nėra.	K. PORTUGALIJA
	Nėra.
	L. JUNG TINĖ KARALYSTĖ
	Nėra.“
6. Įterpiamas šis priedas

„IIa PRIEDAS

(Reglamento 10a straipsnis)

- A. BELGIJA
- a) Pašalpos neįgaliesiems asmenims (1987 m. vasario 27 d. įstatymas).
- b) Garantuotos pajamos pagyvenusiems asmenims (1969 m. balandžio 1 d. įstatymas).
- c) Garantuotos išmokos šeimai (1971 m. liepos 20 d. įstatymas).
- B. DANIJA
- Nėra.
- C. VOKIETIJA
- Nėra.
- D. ISPANIJA
- a) Išmokos pagal Neįgaliųjų asmenų socialinės integracijos įstatymą (1982 m. balandžio 7 d. Įstatymas Nr. 13/82).
- b) Piniginės išmokos padėti negalintiems dirbti pagyvenusiems asmenims ir invalidams (1981 m. liepos 24 d. Karališkasis nutarimas Nr. 2620/81).
- E. PRANCŪZIJA
- a) Papildoma pašalpa iš Nacionalinio solidarumo fondo (1956 m. birželio 30 d. įstatymas).
- b) Suaugusių neįgaliųjų pašalpa (1975 m. birželio 30 d. įstatymas).
- F. GRAIKIJA
- a) Specialios išmokos pagyvenusiems asmenims (Įstatymas 1296/82).
- b) Pašalpa nedirbančių motinų, kurių vyrai buvo pašaukti į karo tarnybą, vaikams (Įstatymo 1483/84 23 straipsnio 1 dalis).
- c) Pašalpa nedirbančių motinų, kurių vyrai uždaryti kalėjime, vaikams (Įstatymo 1483/84 23 straipsnio 2 dalis).

- d) Pašalpa asmenims, sergantiems įgimta hemolitine anemija (Nutarimas-įstatymas 321/69; Bendras ministerijos įsakymas G4a/F.222/oik.2204).
- e) Pašalpa kurčnebyliams (Išimtinis įstatymas 421/37; Bendras ministerijos įsakymas G4B/F.422/oik.2205).
- f) Pašalpa neįgaliesiems asmenims dėl sunkaus laipsnio invalidumo (Nutarimas-įstatymas 162/73; Bendras ministerijos įsakymas G4a/F.225/oik.161).
- g) Pašalpa spazmofilikams (Nutarimas-įstatymas 162/72; Bendras ministerijos įsakymas G4a/F.224/oik.2207).
- h) Pašalpa asmenims, kenčiantiems dėl sunkios psichinės negalios (Nutarimas-įstatymas 162/73; Bendras ministerijos įsakymas G4b/F.423/oik.2208).
- i) Pašalpa akliesiems (Įstatymas 958/79; Bendras ministerijos įsakymas (G4b/F.421/oik.2209).

G. AIRIJA

- a) Pagalba bedarbiams (1981 m. Socialinės apsaugos (konsolidavimo) įstatymas, III dalies 2 skyrius).
- b) Senatvės ir aklųjų pensijos (neįmokinės) (1981 m. Socialinės apsaugos (konsolidavimo) įstatymas, III dalies 3 skyrius).
- c) Našlių ir našlaičių pensijos (neįmokinės) (1981 m. Socialinės apsaugos (konsolidavimo) įstatymas, III dalies 4 skyrius).
- d) Vieniųjų tėvų pašalpa (1990 m. Socialinės apsaugos įstatymas, III dalis).
- e) Globėjo pašalpa (1990 m. Socialinės apsaugos įstatymas, IV dalis).
- f) Priedas prie šeimos pajamų (1984 m. Socialinės apsaugos įstatymas, III dalis).
- g) Neįgaliųjų asmenų išlaikymo pašalpa (1970 m. Sveikatos įstatymas, 69 straipsnis).
- h) Mobilumo pašalpa (1970 m. Sveikatos įstatymas, 61 straipsnis).
- i) Pašalpa infekcinių ligų atveju (1947 m. Sveikatos įstatymas, 5 straipsnis ir 44 straipsnio 5 dalis).
- j) Pašalpa priežiūrai namuose (1970 m. Sveikatos įstatymas, 61 straipsnis).
- k) Aklųjų aprūpinimo pašalpa (1920 m. Aklųjų įstatymas, 49 skyrius).
- l) Neįgaliųjų asmenų reabilitacijos pašalpa (1970 m. Sveikatos įstatymo 68, 69 ir 72 straipsniai).

H. ITALIJA

- a) Socialinės pensijos asmenims, neturintiems pragyvenimo šaltinio (1969 m. balandžio 30 d. Įstatymas Nr. 153).
- b) Pensijos ir pašalpos civiliams neįgaliesiems ar invalidams (1974 m. kovo 30 d. Įstatymas Nr. 118, 1980 m. vasario 11 d. Įstatymas Nr. 18 ir 1988 m. lapkričio 23 d. Įstatymas Nr. 508).
- c) Pensijos ir pašalpos kurčnebyliams (1970 m. gegužės 26 d. Įstatymas Nr. 381 ir 1988 m. lapkričio 23 d. Įstatymas Nr. 508).
- d) Pensijos ir pašalpos civiliams akliesiems (1970 m. gegužės 27 d. Įstatymas Nr. 382 ir 1988 m. lapkričio 23 d. Įstatymas Nr. 508).
- e) Išmokos prie minimalių pensijų (1952 m. balandžio 4 d. Įstatymas Nr. 218, 1983 m. lapkričio 11 d. Įstatymas Nr. 638 ir 1990 m. gruodžio 29 d. Įstatymas Nr. 407).
- f) Išmokos prie nedarbingumo pašalpų (1984 m. birželio 12 d. Įstatymas Nr. 222).
- g) Mėnesinės pašalpos už nuolatinę asmeninę pagalbą tiems, kurie gauna išmokas dėl nedarbingumo (1984 m. birželio 12 d. Įstatymas Nr. 222).

I. LIUKSEMBURGAS

- a) Kompensuojamoji pragyvenimo išlaidų pašalpa (1975 m. birželio 13 d. įstatymas).
- b) Speciali pašalpa sunkaus invalidumo atveju (1979 m. balandžio 16 d. įstatymas).
- b) Motinystės pašalpa (1980 m. balandžio 30 d. įstatymas).

J. NYDERLANDAI

Nėra.

K. PORTUGALIJA

- a) Neįmokinės pašalpos šeimai (1980 m. gegužės 27 d. Dekretas-įstatymas Nr. 160/80).
- b) Maitinančios motinos pašalpa (1980 m. gegužės 27 d. Dekretas-įstatymas Nr. 160/80).
- c) Priedas prie pašalpos neįgaliesiems vaikams ir jaunimui (1980 m. gegužės 27 d. Dekretas-įstatymas Nr. 160/80).
- d) Pašalpa lankantiems specialiajais mokyklais (1980 m. gegužės 27 d. Dekretas-įstatymas Nr. 160/80).
- e) Neįmokinė našlaičio pensija (1980 m. gegužės 27 d. Dekretas-įstatymas Nr. 160/80).
- f) Neįmokinė invalidumo pensija (1980 m. spalio 13 d. Dekretas-įstatymas Nr. 464/80).
- g) Neįmokinė senatvės pensija (1980 m. spalio 13 d. Dekretas-įstatymas Nr. 464/80).
- h) Papildoma sunkaus laipsnio invalidumo pensija (1980 m. gegužės 27 d. Dekretas-įstatymas Nr. 160/80).
- i) Neįmokinė našlių pensija (1981 m. lapkričio 11 d. Reglamentuojantis dekretas Nr. 52/81).

L. JUNG TINĖ KARALYSTĖ

- a) Mobilumo pašalpa (1975 m. kovo 20 d. Socialinės apsaugos įstatymo 37A straipsnis ir 1975 m. kovo 20 d. Socialinės apsaugos (Šiaurės Airija) įstatymo 37A straipsnis).
- b) Neįgaliųjų priežiūros pašalpa (1975 m. kovo 20 d. Socialinės apsaugos įstatymo 37 straipsnis ir 1975 m. kovo 20 d. Socialinės apsaugos (Šiaurės Airija) įstatymo 37 straipsnis).
- c) Kreditas šeimai (1986 m. liepos 25 d. Socialinės apsaugos įstatymo 20–22 straipsniai ir 1986 m. lapkričio 5 d. Socialinės apsaugos (Šiaurės Airija) įsakymo 21–23 straipsniai).
- d) Priežiūros pašalpa (1975 m. kovo 20 d. Socialinės apsaugos įstatymo 35 straipsnis ir 1975 m. kovo 20 d. Socialinės apsaugos (Šiaurės Airija) įstatymo 35 straipsnis).
- e) Priedas prie pajamų (1986 m. liepos 25 d. Socialinės apsaugos įstatymo 20–22 straipsniai ir 23 straipsnis, ir 1986 m. lapkričio 5 d. Socialinės apsaugos (Šiaurės Airija) įsakymo 21–28 straipsniai).
- f) Nedarbingumo pragyvenimo pašalpa (1991 m. birželio 27 d. Nedarbingumo pragyvenimo pašalpos ir nedarbingumo darbo pašalpos įstatymo 1 straipsnis ir 1991 m. liepos 24 d. Nedarbingumo pragyvenimo pašalpos ir nedarbingumo darbo pašalpos (Šiaurės Airija) įsakymo 3 straipsnis).
- g) Nedarbingumo darbo pašalpa (1991 m. birželio 27 d. Nedarbingumo pragyvenimo pašalpos ir nedarbingumo darbo pašalpos įstatymo 6 straipsnis ir 1991 m. liepos 24 d. Nedarbingumo pragyvenimo pašalpos ir nedarbingumo darbo pašalpos (Šiaurės Airija) įsakymo 8 straipsnis).“

2 straipsnis

1. Taikant šio reglamento 1 straipsnį negalima atsisakyti mokėti išmokų, kurias iki šio reglamento įsigaliojimo valstybių narių kompetentingos įstaigos buvo skyrusios pagal Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 III antraštinės dalies nuostatas, ir kurioms taikomos to reglamento 10 straipsnio nuostatos.
2. Taikant reglamento 1 straipsnį negalima atsisakyti priimti prašymo skirti kaip priedą prie pensijos skiriamą specialią neįmokinę išmoką, kuri pateikia tos išmokos skyrimo sąlygas iki šio reglamento įsigaliojimo atitinkantis pareiškėjas arba gavėjas, net tada, jeigu jis arba ji gyvena ne kompetentingos valstybės narės teritorijoje, su sąlyga, kad tas prašymas išmokai gauti įteikiamas per penkerius metus nuo šio reglamento įsigaliojimo.
3. Šis reglamentas nesuteikia jokių teisių dėl kokio nors laikotarpio iki šio reglamento įsigaliojimo.
4. Nepaisant šio straipsnio 3 dalies nuostatų, bet kokia speciali neįmokinė išmoka, kuri buvo skirta kaip pensijos priedas ir kurią buvo atsisakyta mokėti arba jos mokėjimas buvo sustabdytas dėl to, kad pareiškėjas arba gavėjas gyvena ne kompetentingos valstybės narės teritorijoje, gavus pareiškėjo arba gavėjo prašymą skiriama arba patvirtinama iš naujo nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos, ir ji mokama nuo gyvenamosios vietos pakeitimo dienos.
5. Nustatant, ar yra įgyta teisė pagal šį reglamentą ir jo nuostatas, atsižvelgiama į iki šio reglamento įsigaliojimo dienos valstybės narės teritorijoje įgytus gyvenimo, darbo pagal sutartį arba savarankiško darbo laikotarpius.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Liuksemburge, 1992 m. balandžio 30 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

José DA SILVA PENEDA

6. Atsižvelgiant į šio straipsnio 3 dalį, remiantis šiuo reglamentu, teisės gali atsirasti nepaisant to, kad jos susijusios su įvykiu, kuris yra įvykęs iki šio reglamento įsigaliojimo dienos.
7. Išmoka, kurią buvo atsisakyta mokėti arba jos mokėjimas buvo sustabdytas dėl pareiškėjo arba gavėjo pilietybės, gavus to paties pareiškėjo ar gavėjo prašymą, turi būti paskirta arba patvirtinta iš naujo nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos, išskyrus tuos atvejus, jeigu ankstesnis prašymas skirti tą išmoką buvo patenkintas skiriant vienkartinę išmoką.
8. Asmenų, kuriems pensijos buvo paskirtos iki šio reglamento įsigaliojimo dienos, teisės, jeigu tie asmenys pateikia prašymą, galima svarstyti iš naujo, kad būtų atsižvelgta į šio reglamento nuostatas.
9. Jeigu šio straipsnio 7 ir 8 dalyse nurodytas prašymas įteikiamas per du metus nuo šio reglamento įsigaliojimo, visos teisės, kurios suteikiamos pagal šį reglamentą, įsigalioja nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos, nepaisant jokių kokios nors valstybės narės teisės aktų nuostatų dėl teisių, kurias kitu atveju būtų galima taikyti atitinkamiems asmenims, praradimo arba apribojimo.
10. Jeigu šio straipsnio 7 ir 8 dalyse nurodytas prašymas įteikiamas po dviejų metų nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos, neprarastos arba senaties terminu neapribotos teisės įsigalioja nuo prašymo įteikimo dienos nepažeidžiant kiekvienos valstybės narės teisės aktuose nustatytų palankesnių nuostatų.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kito mėnesio nuo jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* pirmą dieną.